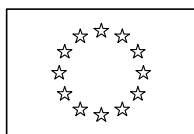

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.9.2010
KOM(2010) 522 wersja ostateczna

2010/0276 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) nr .../..

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia
procedury nadmiernego deficytu**

PL

PL

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Światowy kryzys gospodarczo-finansowy ujawnił i spotęgował potrzebę zwiększenia koordynacji polityki gospodarczej państw należących do unii gospodarczej i walutowej (UGW) i wzmocnienia nadzoru nad tą polityką. Istniejące narzędzia i metody koordynacji i nadzoru pozwoliły UE przetrwać burzę, której żadne z państw członkowskich nie byłoby w stanie stawić czoła na własną rękę. Europejskie instytucje i państwa członkowskie zareagowały szybko i kontynuują współpracę w celu wyjścia z kryzysu, który nie miał w naszych czasach precedensu.

Te niedawne doświadczenia ujawniły jednak również pewne utrzymujące się luki i słabości obecnego systemu koordynacji i istniejących procedur nadzoru. Istnieje szerokie porozumienie co do tego, że należy pilnie wzmocnić ramy UGW w celu stworzenia solidnych podstaw stabilności makroekonomicznej i stabilności finansów publicznych, które są warunkiem trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Kryzys przyniósł gwałtowne pogorszenie korzystnych warunków gospodarczych i finansowych, które panowały do 2007 r., i jeszcze raz pokazał, że nadzwyczajne dochody osiągnięte w czasach dobrej koniunktury nie zostały w wystarczającym stopniu wykorzystane celem zyskania pola manewru na czas jej pogorszenia. W większości państw członkowskich sprowadzenie zadłużenia publicznego z powrotem na ścieżkę spadkową wymagać będzie znacznej konsolidacji. Jest to tym bardziej pilne, że społeczeństwa i gospodarki Europy mają do czynienia ze skutkami starzenia się populacji, które będzie prowadziło do dalszej presji na podaż pracy i budżety publiczne. Obniżenie poziomu zadłużenia jest bardzo istotną kwestią w większości krajów, gdyż jego wysoki poziom ma negatywny wpływ na bodźce ekonomiczne i wzrost gospodarczy za sprawą wyższych podatków i wyższej premii za ryzyko.

Najważniejszym instrumentem koordynacji polityki budżetowej i nadzoru nad nią jest pakt stabilności i wzrostu, który wprowadza w życie postanowienia Traktatu dotyczące dyscypliny budżetowej. Wzmocnienie paktu ma istotne znaczenie dla zwiększenia wiarygodności uzgodnionej, skoordynowanej budżetowej strategii wyjścia, jak i dla uniknięcia powtórzenia błędów popełnionych w przeszłości. Celem przedstawianego obecnie pakietu wniosków ustawodawczych jest wzmocnienie paktu poprzez: (i) udoskonalenie jego zapisów w świetle doświadczeń, w tym doświadczeń z kryzysu; (ii) zawarcie w nim bardziej skutecznych narzędzi egzekwowania; oraz (iii) uzupełnienie go o przepisy dotyczące krajowych ram budżetowych. Niniejszy pakiet wniosków wpisuje się w szerszą reformę zarządzania gospodarczego w ramach strategii „Europa 2020” i obejmuje propozycje zmierzające do rozwiązania kwestii zaburzeń równowagi makroekonomicznej poprzez silniejszy nadzór, w tym mechanizmy ostrzegawcze i sankcje. Poszczególne aspekty koordynacji polityki gospodarczej, w tym nadzór nad reformami strukturalnymi, mają zostać zintegrowane w nowym cyklu nadzorczym zwanym europejskim okresem oceny, który scali procesy istniejące dotąd w ramach paktu stabilności i wzrostu oraz ogólnych wytycznych polityki gospodarczej, przewidując między innymi jednoczesne przedstawianie programów stabilności względnie programów konwergencji oraz krajowych programów reform.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Ogólny zarys obecnych propozycji został przedstawiony przez Komisję w dwóch komunikatach: „Zacieśnienie koordynacji polityki gospodarczej” z dnia 12 maja 2010 r. oraz „Wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE” z dnia 30 czerwca 2010 r. Wybierając formułę oficjalnego komunikatu Komisja pragnęła pokazać swe zaangażowanie w rozwój dialogu z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i wszystkimi zainteresowanymi stronami, przedstawiając jednocześnie konkretne propozycje działań.

W czerwcu 2010 r. Rada Europejska osiągnęła porozumienie w sprawie pilnej potrzeby zwiększenia koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich. Obejmowało ono wstępne kierunki działań w odniesieniu do paktu stabilności i wzrostu oraz nadzoru budżetowego. W szczególności Rada Europejska zgodziła się co do konieczności: (i) wzmocnienia części prewencyjnej i naprawczej paktu stabilności i wzrostu, w tym poprzez sankcje i należyte uwzględnianie indywidualnej sytuacji poszczególnych państw członkowskich należących do strefy euro; (ii) zwracania – w ramach nadzoru budżetowego – znacznie baczniejszej uwagi na poziomy zadłużenia i ogólną stabilność finansów publicznych oraz na zmiany w tym zakresie; (iii) doprowadzenia do przyjęcia przez wszystkie państwa członkowskie krajowych przepisów budżetowych i średniookresowych ram budżetowych zgodnych z paktem stabilności i wzrostu; (iv) zapewnienia jakości danych statystycznych.

Rada Europejska zwróciła się do powołanej w marcu 2010 r. grupy zadaniowej ds. zarządzania gospodarczego, na czele której stoi przewodniczący Rady, oraz do Komisji o szybkie dalsze rozwinięcie tych wytycznych i nadanie im kształtu umożliwiającego ich stosowanie. Pomiedzy Komisją a grupą zadaniową nawiązały się konstruktywne relacje. Komisja wniosła wkład w prace grupy zadaniowej, wydając wyżej wspomniane komunikaty oraz okazjonalnie wypowiadając się w pewnych kwestiach.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna paktu stabilności i wzrostu zawarta jest w art. 121 i 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Pakt obejmuje następujące akty prawne: rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (zwane częścią prewencyjną); rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (zwane częścią naprawczą); oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu. Wymienione wyżej rozporządzenia zostały zmienione w 2005 r. rozporządzeniami (WE) nr 1055/2005 i (WE) nr 1056/2005 oraz uzupełnione sprawozdaniem Rady z dnia 20 marca 2005 r., zatytułowanym „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu”. Obecne wnioski mają na celu wprowadzenie dalszych zmian w rozporządzeniach (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97. W projekcie nowego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro proponuje się dodatkowe instrumenty egzekwowania na podstawie art. 136 Traktatu w powiązaniu z jego art. 121 ust. 6. Przedmiotem projektu nowej dyrektywy Rady, której podstawę stanowi art. 126 ust. 14, są wymogi dotyczące ram budżetowych w państwach członkowskich. Celem dyrektywy jest w szczególności doprecyzowanie obowiązków państw członkowskich w

ramach realizacji postanowień art. 3 protokołu nr 12 do Traktatów, dotyczącego procedury nadmiernego deficytu.

Część prewencyjna paktu stabilności i wzrostu ma zapewnić, by państwa członkowskie prowadziły rozsądną politykę budżetową, aby nie było konieczności wprowadzania bardziej rygorystycznych form koordynacji, mających nie dopuścić do zagrożeń dla stabilności finansów publicznych, które mogłyby mieć negatywne konsekwencje dla całej UGW. Zgodnie z tym państwa członkowskie są zobowiązane przedstawiać programy stabilności względnie programy konwergencji zawierające ich plany osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Cel ten – za którym kryje się saldo sektora publicznego w kategoriach strukturalnych (tzn. w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne oraz po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe) – definiuje się ilościowo jako procent PKB i wartość ta jest różna dla poszczególnych krajów, w zależności od poziomu zadłużenia publicznego i zobowiązań wynikających ze starzenia się społeczeństwa, ale oscyluje wokół poziomu bliskiego równowadze budżetowej. Państwa członkowskie, które nie osiągnęły swojego średniookresowego celu budżetowego, powinny zmierzać do niego w tempie 0,5 % PKB rocznie w kategoriach strukturalnych.

Postęp w realizacji średniookresowych celów budżetowych jest jednak niewystarczający, co powoduje, że finanse publiczne pozostają w znacznym stopniu narażone na skutki dekoniunktury gospodarczej. Ponadto w praktyce okazało się, że saldo strukturalne nie jest wystarczającym miernikiem prawdziwej sytuacji budżetowej kraju, ponieważ trudno ocenić na bieżąco, w którym miejscu cyklu koniunkturalnego znajduje się gospodarka, a także ponieważ wskaźnik ten w niewystarczającym stopniu uwzględnia nadzwyczajne dochody i niedobory, które nie są bezpośrednio związane z cyklem koniunkturalnym (w szczególności dotyczy to sytuacji na rynkach mieszkaniowym i finansowym). W rezultacie w wielu krajach nawet za pozornie dobrą sytuacją finansów publicznych w okresie poprzedzającym kryzys kryła się silna zależność od nadzwyczajnych dochodów, które służyły do finansowania wydatków i których załamanie przyczyniło się do gwałtownego wzrostu deficytu budżetowego.

W związku z tymi niedociągnięciami proponuje się reformę części prewencyjnej paktu, w ramach której obecne średniookresowe cele budżetowe oraz zasada zbliżania się do nich w tempie 0,5 % PKB rocznie mają zostać utrzymane, przy jednoczesnym poprawieniu ich skuteczności poprzez wprowadzenie nowej zasady prowadzenia rozsądnej polityki budżetowej. Stanowi ona, że roczny wzrost wydatków nie powinien przekraczać ostrożnie ustalonego tempa wzrostu PKB w średnim okresie lub powinien być od niego wyraźnie niższy w sytuacji, gdy średniookresowy cel budżetowy nie został osiągnięty, chyba że średniookresowy cel budżetowy został zrealizowany z dużą nawiązką lub nadwyżce wzrostu wydatków ponad ostrożnie ustalone tempo wzrostu w średnim okresie towarzyszą odpowiednie środki uznaniowe po stronie dochodów. Ma to przede wszystkim zapewnić, by nadzwyczajne dochody nie zostały wydane, lecz przeznaczone na redukcję zadłużenia. Nowa zasada stanowić będzie punkt odniesienia, względem którego oceniane będą plany budżetowe państw członkowskich zawarte w programach stabilności i programach konwergencji. Ponadto w przypadku nieprzestrzegania przez dane państwo członkowskie uzgodnionego tempa wzrostu wydatków w powiązaniu z przewidzianymi środkami po stronie dochodów Komisja może skierować do niego ostrzeżenie, a jeśli naruszenie utrzymuje się lub jest szczególnie poważne, Rada może wydać zalecenie podjęcia działań naprawczych na mocy art. 121 Traktatu. Zalecenie takie, wydawane w ramach części prewencyjnej paktu, wsparte byłoby – w przypadku pierwszego zalecenia i tylko w odniesieniu do krajów strefy euro – mechanizmem egzekwowania na mocy art. 136 Traktatu, w postaci oprocentowanego

depozytu w wysokości 0,2 % PKB. Zobowiązanie do złożenia oprocentowanego depozytu nakładane byłoby w procedurze „głosowania odwrotnego”. Po wydaniu zalecenia depozyt stawałby się wymagalny na wniosek Komisji, chyba że Rada podjęłaby odmienną decyzję w terminie dziesięciu dni, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów. Rada mogłaby zmniejszyć wielkość depozytu tylko jednomyślnie lub na podstawie wniosku Komisji i umotywowanego wniosku danego państwa członkowskiego. Depozyt zostałby zwrócony wraz z narosłymi odsetkami po uznaniu przez Radę, że ustała sytuacja, w wyniku której został nałożony.

Część naprawcza paktu stabilności i wzrostu ma zapobiegać rażącym błędom w polityce budżetowej, które mogłyby stanowić zagrożenie dla stabilności finansów publicznych i potencjalnie zagrażać UGW. Oznacza to, że państwa członkowskie mają obowiązek unikać nadmiernego deficytu budżetowego, który ustala się w odniesieniu do liczbowych progów deficytu (3 % PKB) i długu (60 % PKB lub zmniejszający się w zadowalającym tempie w stronę tej wartości). Procedura nadmiernego deficytu, która stanowi środek realizacji zakazu posiadania nadmiernego deficytu budżetowego, przewiduje zbiór działań, do których w przypadku krajów strefy euro należy w ostateczności nałożenie sankcji finansowych.

Procedura nadmiernego deficytu jest regularnie stosowana zgodnie z odpowiednimi przepisami, również w sytuacji szczególnych okoliczności związanych z kryzysem finansowym, przyczyniając się tym samym do umocnienia oczekiwań co do wyjścia z kryzysu w sposób uporządkowany. Na jaw wyszedł jednak szereg niedociągnięć. Wprawdzie kryterium deficytu i kryterium długu są co do zasady równorzędne, a utrzymujący się wysoki poziom zadłużenia stanowi prawdopodobnie poważniejsze zagrożenie dla stabilności finansów publicznych niż okazjonalny wysoki deficyt, jednak w praktyce procedura nadmiernego deficytu skupiała się do tej pory niemal wyłącznie na progu „3 % PKB”, a dług odgrywał rolę marginalną. Wynika to z bardziej złożonej natury kryterium długu w porównaniu z kryterium deficytu, w tym z niejednoznaczności pojęcia dostatecznego tempa zmniejszania się zadłużenia oraz z większego wpływu, jaki na wskaźnik zadłużenia wywierają zmienne, na które rząd nie ma wpływu, zwłaszcza inflacja. W zasadzie procedura nadmiernego deficytu jest wsparta silnym mechanizmem egzekwowania, gdyż w przypadku uporczywego niepowodzenia w jego skorygowaniu mogą – i powinny – zostać nałożone sankcje finansowe. Wiele wskazuje jednak na to, że sankcje te wchodziły w grę na zbyt późnym etapie procesu, aby mogły stanowić skuteczny środek motywujący do unikania rażących błędów polityki budżetowej, zwłaszcza dlatego, że sytuacja finansowa danego kraju mogła pogorszyć się tak bardzo, że groźba kary traci na wiarygodności właśnie wtedy, gdy powinna być realna. Ponadto, jak wynika z ostatniego kryzysu, o ile obowiązek skorygowania nadmiernego deficytu przyczynia się do ugruntowania oczekiwań co do zachowania wypłacalności przez rząd, to harmonogram i profil korekty muszą ewentualnie uwzględniać uwarunkowania dotyczące całej UGW.

W związku z tymi niedociągnięciami przedstawia się następujące kluczowe propozycje reformy części naprawczej paktu.

Należy poprawić skuteczność kryterium długu w ramach procedury nadmiernego deficytu, w szczególności poprzez przyjęcie liczbowej wartości referencyjnej, która stanowić będzie wyznacznik, czy wskaźnik długu zmniejsza się w zadowalającym tempie w stronę progu wynoszącego 60 % PKB. Konkretnie należy uznać, że relacja długu do PKB przekraczająca 60 % zmniejsza się w zadowalającym tempie, jeżeli na przestrzeni poprzednich trzech lat jej dystans względem wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB zmniejszał się w tempie rzędu jednej dwudziestej rocznie. Niespełnienie tego kryterium liczbowego nie musi jednak

prowadzić do wszczęcia procedury nadmiernego deficytu wobec danego kraju, ponieważ decyzja taka powinna uwzględniać wszystkie istotne czynniki, zwłaszcza czynniki istotne dla oceny rozwoju sytuacji w zakresie zadłużenia (np. czy jego redukcji nie utrudnia bardzo niski wzrost nominalny), a także czynniki ryzyka związane ze strukturą długu, zadłużenie sektora prywatnego i ukryte zobowiązania związane ze starzeniem się społeczeństwa. Zgodnie z założeniem położenia większego nacisku na wysokość długu należy w większym stopniu uwzględnić istotne czynniki w przypadku niespełnienia kryterium deficytu w sytuacji, gdy zadłużenie danego kraju nie przekracza 60 % PKB.

Proponowane uelastycznienie podejścia do kwestii uwzględniania istotnych czynników na etapach ustalania, czy w danym kraju istnieje nadmierny deficyt, może być także korzystne dla krajów, które podejmują reformy systemu emerytalnego, po upływie obecnie przewidzianego pięcioletniego okresu przejściowego. Przepisy szczególne paktu stabilności i wzrostu dotyczące reform systemu emerytalnego w związku z kryterium deficytu rozciąga się również na kryterium długu poprzez ustalenie takiego samego pięcioletniego okresu przejściowego na uwzględnienie kosztów netto takich reform przy ocenie spełniania kryterium długu. Ponadto zarówno przy wszczęciu, jak i przy uchyleniu procedury nadmiernego deficytu należy w równym stopniu uwzględnić częściowe lub całkowite cofnięcie wprowadzonych wcześniej reform systemu emerytalnego.

Wzmacnia się egzekwowanie nadzoru budżetowego poprzez wprowadzenie nowego zestawu sankcji finansowych dla państw członkowskich należących do strefy euro, które stosowane byłyby stopniowo na znacznie wcześniejszych etapach procedury. Konkretnie po podjęciu decyzji, że w danym kraju istnieje nadmierny deficyt, kraj ten zobowiązany byłby do złożenia nieoprocentowanego depozytu w wysokości 0,2 % PKB, który w przypadku niezastosowania się do pierwotnego zalecenia nakazującego skorygowanie deficytu zamieniany byłby na grzywnę. Kwota ta odpowiada stałemu składnikowi kar przewidzianych już obecnie na ostatnim etapie procedury nadmiernego deficytu. Przewidziano również powiązanie z budżetem UE, które powinno ułatwić planowane przejście na system egzekwowania oparty na budżecie UE, opisany we wspomnianym komunikacie Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. Dalsze niestosowanie się do zaleceń prowadziłoby do zaostrzenia sankcji, zgodnie z istniejącymi już przepisami paktu stabilności i wzrostu. W celu ograniczenia uznaniowości w procesie egzekwowania przewiduje się, że nakładanie nowych sankcji w kolejnych etapach procedury nadmiernego deficytu odbywać się będzie w procedurze „głosowania odwrotnego”. Konkretnie na każdym etapie procedury nadmiernego deficytu Komisja zwróci się z wnioskiem o nałożenie odpowiedniej sankcji, a wniosek ten uznawać się będzie za przyjęty, chyba że Rada podejmie odmienną decyzję w terminie dziesięciu dni, stanowiąc kwalifikowaną większość głosów. Wielkość nieoprocentowanego depozytu lub grzywny mogłaby zostać zmniejszona lub anulowana przez Radę tylko jednomyślnie lub na podstawie konkretnego wniosku Komisji umotywowanego szczególnymi okolicznościami gospodarczymi, lub na podstawie umotywowanego wniosku danego państwa członkowskiego.

Ponadto kryteria oceny zastosowania się do zaleceń na każdym etapie, w tym możliwości przedłużenia terminu skorygowania nadmiernego deficytu, zostały wyjaśnione poprzez jednoznaczne położenie nacisku na zmienne budżetowe, co do których można uznać, że pozostają pod bezpośrednią kontrolą rządu, w szczególności wydatki, przez analogię z podejściem proponowanym dla części prewencyjnej. Oprócz takiego uwzględnienia szczególnej sytuacji poszczególnych krajów wprowadza się możliwość przedłużenia terminów w przypadku powszechnego kryzysu gospodarczego.

Nie można oczekiwać, że skuteczność egzekwowania ram koordynacji budżetowej w UGW wywodzić się będzie tylko z przepisów ustanowionych na szczeblu UE. Ze względu na szczególnie, zdecentralizowany charakter polityki budżetowej w UE oraz na ogólną potrzebę zapewnienia krajowej identyfikacji z przepisami UE istotne jest, by cele ram koordynacji budżetowej w UGW miały odzwierciedlenie w krajowych ramach budżetowych. Krajowe ramy budżetowe to zbiór elementów stanowiących podstawę zarządzania budżetem krajowym, tzn. właściwa dla danego kraju struktura instytucjonalna kształtująca politykę budżetową na szczeblu krajowym. Obejmuje to systemy rachunkowości publicznej, statystykę, zasady prognozowania, liczbowe reguły budżetowe, procedury budżetowe mające zastosowanie na poszczególnych etapach procesu budżetowego i – w szczególności – średniookresowe ramy budżetowe, a także relacje budżetowe pomiędzy podsektorami sektora publicznego. Wprawdzie specyficzne potrzeby i preferencje państw członkowskich muszą być respektowane, jednak kilka kryteriów wydaje się szczególnie istotnych, ponieważ chodzi o zapewnienie minimalnej jakości i spójności z ramami budżetowymi w UGW. Kryteria te stanowią przedmiot proponowanej dyrektywy w sprawie krajowych ram budżetowych, która ma w zamyśle stanowić uzupełnienie reformy paktu stabilności i wzrostu. Kryteria takie wymagają przede wszystkim, aby najbardziej podstawowe elementy krajowych ram budżetowych, mianowicie rachunkowość, statystyka i zasady prognozowania, były zgodne z minimalnymi standardami europejskimi, aby zwiększyć przejrzystość i ułatwić monitorowanie sytuacji budżetowej. W krajowych ramach budżetowych należy również wprowadzić zasadę wieloletniego planowania budżetowego, aby zapewnić realizację średniookresowych celów ustalonych na szczeblu UE. Państwa członkowskie muszą ponadto wprowadzić liczbowe reguły budżetowe sprzyjające spełnianiu warunków dotyczących wysokości deficytu i długu. Państwa członkowskie muszą zapewnić, aby kryteria te miały zastosowanie do wszystkich podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych. Władze krajowe muszą także zagwarantować przejrzystość procesu budżetowego, przedstawiając szczegółowe informacje na temat istniejących funduszy pozabudżetowych, ulg podatkowych i zobowiązań warunkowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) nr .../..

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego (EBC),

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przewidziana w Traktacie koordynacja polityki gospodarczej państw członkowskich w Unii powinna zapewniać poszanowanie zasad przewodnich dotyczących stabilnych cen, zdrowych finansów publicznych i warunków pieniężnych oraz trwałej równowagi płatniczej.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu obejmował początkowo rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych², rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu³ oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu⁴. Rozporządzenia (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97 zostały zmienione w 2005 r. odpowiednio rozporządzeniami (WE) nr 1055/2005 oraz (WE) nr 1056/2005. Ponadto w dniu 20 marca 2005 r. przyjęto sprawozdanie Rady zatytułowane „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz stabilności i wzrostu”.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

³ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁴ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 1.

- (3) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów publicznych jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu opartego na stabilności finansowej, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (4) Należy wzmocnić wspólne ramy zarządzania gospodarczego, w tym w zakresie nadzoru budżetowego, zgodnie z wysokim stopniem integracji gospodarek państw członkowskich na terytorium Unii Europejskiej, a w szczególności w strefie euro.
- (5) Należy zaostrzyć zasady dotyczące dyscypliny budżetowej, w szczególności poprzez zwracanie baczniejszej uwagi na poziomy zadłużenia i ogólną stabilność finansów publicznych oraz na zmiany w tym zakresie.
- (6) Wdrożenie istniejącej procedury nadmiernego deficytu na podstawie zarówno kryterium deficytu, jak i kryterium długu, wymaga ustalenia liczbowej wartości referencyjnej, stanowiącej podstawę oceny, czy relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do produktu krajowego brutto zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości odniesienia w zadowalającym tempie.
- (7) Podstawą stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu na podstawie kryterium długu i procesu podejmowania tej decyzji nie powinien być wyłącznie fakt nieprzestrzegania liczbowej wartości referencyjnej, ale należy w nich zawsze uwzględnić wszystkie istotne czynniki objęte sprawozdaniem Komisji na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu.
- (8) Przy stwierdzaniu istnienia nadmiernego deficytu na podstawie kryterium deficytu i w procesie podejmowania tej decyzji należy uwzględnić wszystkie istotne czynniki objęte sprawozdaniem na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu, jeżeli relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do produktu krajowego brutto nie przekracza wartości referencyjnej.
- (9) W sprawozdaniu Komisji na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu należy odpowiednio uwzględnić jakość krajowych ram budżetowych, gdyż odgrywają one istotną rolę we wspieraniu konsolidacji budżetowej i stabilności finansów publicznych.
- (10) W celu wspierania monitorowania przestrzegania zaleceń Rady i wezwań od korekty nadmiernego deficytu niezbędne jest, by w takich zaleceniach i wezwaniach określić roczne cele budżetowe zgodne z wymaganym poziomem konsolidacji w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe.
- (11) Dla oceny skuteczności podjętych działań korzystne będzie przyjęcie za punkt odniesienia osiągnięcia ogólnych celów w zakresie wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w powiązaniu z wdrażaniem planowanych, określonych środków zwiększających dochody.
- (12) W ocenie zasadności przedłużenia terminu korekty nadmiernego deficytu należy szczególnie uwzględnić przypadki poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej o charakterze ogólnym.
- (13) Należy zaostrzyć egzekwowanie sankcji finansowych przewidzianych w art. 126 ust. 11 Traktatu, tak aby stanowiły faktyczną motywację do stosowania się do wezwań wydawanych na mocy art. 126 ust. 9.

- (14) W celu zapewnienia stosowania się uczestniczących państw członkowskich do unijnych ram nadzoru budżetowego należy na podstawie art. 136 Traktatu opracować oparte na regułach sankcje, które zapewnią sprawiedliwe, terminowe i skuteczne mechanizmy służące zapewnieniu stosowania się do wymogów paktu stabilności i wzrostu.
- (15) Odesłania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 powinny uwzględniać nową numerację artykułów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zastąpienie rozporządzenia Rady (WE) nr 3652/93 rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁵.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1467/97,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy służące przyspieszeniu i wyjaśnieniu procedury nadmiernego deficytu, mając na celu zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym oraz – jeżeli wystąpią – doprowadzenie do ich szybkiej korekty, przy czym przestrzeganie dyscypliny budżetowej jest sprawdzane na podstawie kryteriów deficytu i długu publicznego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie, których walutą jest euro.”;

2. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się, że przekroczenie przez deficyt publiczny wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu, gdy wynika ono z nadzwyczajnego zdarzenia, na które dane państwo członkowskie nie ma wpływu i które oddziałuje w sposób znaczący na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub jeżeli wynika ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej.”;

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy deficyt przekracza wartość odniesienia, uznaje się, że relacja długu publicznego do produktu krajowego brutto (PKB) zmniejsza się

⁵ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

dostatecznie i zbliża się w zadowalającym tempie do wartości odniesienia zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. b) Traktatu, jeśli na przestrzeni poprzednich trzech lat jej dystans względem wartości odniesienia zmniejszał się w tempie rzędu jednej dwudziestej rocznie. Przez okres 3 lat od [date of entering into force of this Regulation - to be inserted] w stosowaniu tego wskaźnika uwzględnia się jego retrospektywny charakter.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opracowując sprawozdanie na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu, Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne czynniki wskazane w tym artykule. Sprawozdanie należycie odzwierciedla rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie (w szczególności wzrost potencjalny, warunki koniunkturalne, inflację, nadmierne zaburzenia równowagi makroekonomicznej) oraz rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie (w szczególności działania na rzecz konsolidacji budżetowej w okresach dobrej koniunktury, inwestycje publiczne, realizację działań politycznych w kontekście wspólnej, unijnej strategii na rzecz wzrostu gospodarczego oraz ogólną jakość finansów publicznych, w szczególności przestrzeganie przepisów dyrektywy Rady [...] w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich). W sprawozdaniu analizuje się również, w stosownych przypadkach, zmiany zadłużenia w średnim okresie (w szczególności w sprawozdaniu należycie przedstawia się czynniki ryzyka, w tym strukturę terminów zapadalności i walutę zadłużenia; operacje mające wpływ na wartość rezydualną zmiany długu, zgromadzone rezerwy i inne aktywa publiczne; gwarancje, w szczególności związane z sektorem finansowym; zobowiązania jawne i ukryte, związane ze starzeniem się społeczeństwa i zadłużeniem sektora prywatnego, pod warunkiem że może ono stanowić dla rządu ukryte zobowiązanie warunkowe. Ponadto Komisja uwzględnia należycie wszelkie inne czynniki, które w opinii danego państwa członkowskiego mają znaczenie dla wyczerpującej jakościowej oceny przekroczenia wartości odniesienia i które państwo członkowskie przedstawiło Komisji i Radzie. W tym kontekście w szczególności uwzględnia się wkłady finansowe na rzecz promowania solidarności międzynarodowej i osiągnięcia celów politycznych Unii, w tym stabilności finansowej.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja i Rada dokonują zrównoważonej oceny ogólnej wszystkich istotnych czynników, a w szczególności zakresu, w jakim wpływają na ocenę spełniania kryteriów deficytu i/lub długu, pogłębiając lub ograniczając deficyt. Przy ocenie spełniania kryterium deficytu, jeśli relacja długu publicznego do PKB przekracza wartość odniesienia, czynniki te uwzględnia się w procesie podejmowania decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, o którym mowa w art. 126 ust. 4, 5 i 6 Traktatu, jedynie jeśli w pełni spełniony jest podwójny warunek nadrzędnej zasady, tj. jeśli przed uwzględnieniem tych istotnych czynników deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje bliski wartości odniesienia, a jego przekroczenie ma charakter tymczasowy.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku państw członkowskich, w których przekroczenie deficytu lub naruszenie wymogów kryterium długu przewidzianego w art. 126 ust. 2 lit. b) Traktatu jest następstwem realizowania reformy emerytalnej wprowadzającej wielofilarowy system, obejmujący obowiązkowy filar kapitałowy, przy dokonywaniu oceny zmian wielkości deficytu w ramach procedury nadmiernego deficytu i danych liczbowych dotyczących długu

Komisja i Rada uwzględniają również koszt reformy dla sektora publicznego. W przypadkach gdy wskaźnik zadłużenia przekracza wartość odniesienia, koszty reformy uwzględnia się jedynie jeśli deficyt pozostaje bliski wartości odniesienia. W tym celu przez pięcioletni okres rozpoczynający się z dniem wejścia w życie takiej reformy, jej koszty netto odzwierciedlone w zmianach deficytu i długu uwzględnia się w sposób degresywny i liniowy. Ponadto, niezależnie od daty wejścia w życie wspomnianej reformy, jej koszty netto odzwierciedlone w zmianach długu uwzględnia się przez okres przejściowy wynoszący pięć lat od [date of entry into force of this Regulation, to be inserted] w ten sam sposób, tj. degresywny i liniowy. Obliczone w ten sposób koszty netto reformy uwzględnia się również przy podejmowaniu przez Radę decyzji na mocy art. 126 ust. 12 Traktatu w sprawie uchylenia wszystkich lub niektórych swoich decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 6–9 i ust. 11, jeżeli deficyt zmniejszył się w znaczący i trwały sposób, osiągając poziom zbliżony do wartości odniesienia, a w przypadku niespełnienia kryterium długu, dług ten wykazuje tendencję zniżkową. Ponadto w równym stopniu uwzględnia się ograniczenie tych kosztów netto wynikające z częściowego lub całkowitego cofnięcia wyżej wspomnianej reformy emerytalnej.”;

3. w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Biorąc w pełni pod uwagę opinię, o której mowa w ust. 1, Komisja, w przypadku stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu, przekazuje Radzie opinię oraz wnioski zgodnie z art. 126 ust. 5 i 6 Traktatu.”;

b) w ust. 3 odesłanie do „art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93” zastępuje się odesłaniem do „art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zaleceniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu określa się ostateczny termin, nie dłuższy niż sześć miesięcy, na podjęcie przez dane państwo członkowskie skutecznych działań. W zaleceniu Rady określa się również ostateczny termin skorygowania nadmiernego deficytu, które powinno zostać dokonane w roku następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności. W zaleceniu Rada wzywa państwo członkowskie do osiągnięcia rocznych celów budżetowych, które w oparciu o prognozę stanowiącą podstawę zalecenia są zgodne z minimalną roczną korektą o co najmniej 0,5 % PKB, rozumiane jako punkt odniesienia, salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w ostatecznym terminie wskazanym w zaleceniu.”;

d) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przewidzianym w ust. 4 terminie maksymalnie sześciu miesięcy, państwo członkowskie objęte procedurą nadmiernego deficytu przedstawia Komisji i Radzie sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie

Rady zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu. Sprawozdanie to zawiera cele dotyczące wydatków publicznych oraz uznaniowych środków po stronie dochodów, zgodnych z zaleceniem Rady wydanym na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu, a także informacje o środkach już podjętych i o charakterze środków planowanych do osiągnięcia tych celów. Wspomiane sprawozdanie podawane jest do wiadomości publicznej.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy podjęto skuteczne działania zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu, lecz po przyjęciu zalecenia wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, może podjąć decyzję o wydaniu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu. Zmienione zalecenie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć ostateczny termin skorygowania nadmiernego deficytu zasadniczo o jeden rok. Rada ocenia czy wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, w odniesieniu do zawartej w zaleceniu prognozy ekonomicznej. Rada może również na podstawie zalecenia Komisji podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej o charakterze ogólnym.”;

4. art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej zalecenia wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 3 ust. 4a niniejszego rozporządzenia i na jego wykonaniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłaszanych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego.”;

5. w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdą decyzję Rady o wezwaniu danego uczestniczącego państwa członkowskiego do podjęcia środków zmierzających do ograniczenia deficytu zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od decyzji Rady stwierdzającej brak podjęcia skutecznych działań zgodnie z art. 126 ust. 8. W wezwaniu Rada wzywa państwo członkowskie do osiągnięcia rocznych celów budżetowych, które w oparciu o prognozę stanowiącą podstawę wezwania są zgodne z minimalną roczną korektą o co najmniej 0,5 % PKB, rozumiane jako punkt odniesienia, salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w ostatecznym terminie wskazanym w wezwaniu. Rada wskazuje również środki prowadzące do osiągnięcia tych celów.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po wezwaniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu, dane państwo członkowskie przekłada Komisji i Radzie sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na to wezwanie Rady. Sprawozdanie zawiera cele dotyczące wydatków publicznych oraz uznaniowych środków po stronie dochodów, a także informacje na temat działań podejmowanych w odpowiedzi na określone zalecenia Rady, tak aby umożliwić Radzie, w razie potrzeby, podjęcie decyzji zgodnie z art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zostały podjęte skuteczne działania zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu, lecz po dokonaniu wezwania wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, może podjąć decyzję o wydaniu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu. Zmienione wezwanie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć ostateczny termin skorygowania nadmiernego deficytu zasadniczo o jeden rok. Rada ocenia czy wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, w odniesieniu do zawartej w wezwaniu prognozy ekonomicznej. Rada może również na podstawie zalecenia Komisji podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej o charakterze ogólnym.”;

6. art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej wezwanie wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 5 ust. 1a niniejszego rozporządzenia i na jego wykonaniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłaszanych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli zostaną spełnione warunki stosowania art. 126 ust. 11 Traktatu, Rada nakłada sankcje zgodnie z art. 126 ust. 11. Każda taka decyzja zostaje podjęta nie później niż cztery miesiące po decyzji Rady wzywającej dane uczestniczące państwo członkowskie do podjęcia środków zgodnie z art. 126 ust. 9.”;

7. w art. 7 odesłanie do „art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93” zastępuje się odesłaniem do „art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009.”;

8. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Każdą decyzję Rady o zaostrzeniu sankcji zgodnie z art. 126 ust. 11 Traktatu podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od terminów przedstawienia sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009. Każdą decyzję Rady o uchyleniu niektórych lub wszystkich decyzji zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu podejmuje się tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie przed upływem dwóch miesięcy od terminów przedstawienia sprawozdań wynikających z rozporządzenia (WE) nr 479/2009.”;

9. w art. 9 akapit trzeci odesłanie do „art. 6” zastępuje się odesłaniem do „art. 6 ust. 2”;

10. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja i Rada regularnie monitorują wprowadzanie podjętych działań.”;

- b) w ust. 3 odesłanie do „rozporządzenia (WE) nr 3605/93” zastępuje się odesłaniem do „rozporządzenia (WE) nr 479/2009”;

11. art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

W każdym przypadku, gdy Rada zdecyduje o nałożeniu sankcji na uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z art. 126 ust. 11 Traktatu, z zasady nakładana jest grzywna. Oprócz grzywny, Rada może podjąć decyzję o zastosowaniu innych środków przewidzianych w art. 126 ust. 11 Traktatu.”;

12. art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Na kwotę grzywny składa się stały składnik wynoszący 0,2 % PKB i składnik zmienny. Zmienny składnik jest równy jednej dziesiątej różnicy między deficytem wyrażonym jako odsetek PKB w poprzednim roku a wartością odniesienia dla deficytu publicznego albo – jeśli nieprzestrzeganie dyscypliny budżetowej wiąże się z kryterium długu – saldem sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażonym jako odsetek PKB, które powinno zostać osiągnięte w tym samym roku zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu.

2. Każdego kolejnego roku do momentu uchylenia decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu Rada ocenia, czy dane uczestniczące państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie Rady wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu. W takiej corocznej ocenie Rada zgodnie z art. 126 ust. 11 Traktatu decyduje o zaostrzeniu sankcji, chyba że uczestniczące państwo członkowskie zastosowało się do wezwania Rady. Jeżeli zostaje podjęta decyzja o

nałożeniu dodatkowej grzywny, jest ona obliczana w ten sam sposób co zmienny składnik grzywny określony w ust. 1.

3. Żadna z grzywien, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przekracza górnej granicy 0,5 % PKB.”;

13. uchyla się art. 13, a odesłanie do niego w art. 15 zostaje zastąpione odesłaniem do „art. 12”;

14. art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Grzywny, o których mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, stanowią inne dochody, o których mowa w art. 311 Traktatu, i są rozdzielane między uczestniczące państwa członkowskie, które nie odnotowują nadmiernego deficytu określonego zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu ani nie są objęte procedurą nadmiernego zaburzenia równowagi w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../...], proporcjonalnie do łącznego dochodu narodowego brutto (DNB) uprawnionych państw członkowskich.”;

15. w całym tekście rozporządzenia wszystkie odesłania do „art. 104” zastępuje się odesłaniami do „art. 126 Traktatu”;

16. w pkt 2 załącznika odesłania w kolumnie I do „art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93” zastępuje się odesłaniami do „art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH WNIOSKU

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Rady w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁶

Sprawy gospodarcze i finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁷

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Wspieranie wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i trwałego rozwoju w UE

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cele szczegółowe: nr 1 i 3.

- Zapewnienie skutecznej koordynacji polityki i jej ogólnej spójności w opracowywaniu reakcji UE na kryzys gospodarczy, w kontekście realizacji celów strategii Europa 2020 oraz trwałego rozwoju, a także w celu zwiększenia potencjału wzrostu państw członkowskich oraz zwiększenia konkurencyjności Unii Europejskiej;

- Wspieranie dążenia państw członkowskich do osiągnięcia dobrej sytuacji budżetowej oraz stabilnych i wysokiej jakości finansów publicznych, pod kątem ich udziału we wzroście gospodarczym.

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

⁶ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

⁷ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

W komunikacie Komisji COM(2010) 367 podkreślono konieczność jasno zdefiniowanej strategii politycznej, która będzie służyć (i) ożywieniu gospodarki, (ii) uzdrowieniu finansów publicznych oraz (iii) czynnemu wspieraniu trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Proponowane zmiany rozporządzenia, stanowiącego część naprawczą paktu stabilności i wzrostu, są częścią formalnych wniosków ustawodawczych zapowiedzianych we wspomnianym komunikacie. Celem zmian jest wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej, stanowiąc w szczególności odpowiedź na konieczność skutecznego egzekwowania nadzoru gospodarczego nad polityką budżetową państw członkowskich, w drodze odpowiednich środków zachęcających i sankcji oraz dzięki zwiększonemu naciskowi na kwestie długu publicznego i stabilności budżetowej.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Realizacja ogólnego celu Komisji w zakresie wspierania unijnego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz trwałego rozwoju jest mierzona za pomocą następujących wskaźników wpływu:

- stopnia, w jakim państwa członkowskie odnotowują wyniki budżetowe zgodne z paktem stabilności i wzrostu;
- potencjalnego wzrostu/produkcji.

Realizacja trzeciego celu wymienionego powyżej jest mierzona za pomocą następującego wskaźnika wyników: procent wdrożonych przez państwa członkowskie indywidualnych zaleceń Komisji związanych z paktem stabilności i wzrostu (z zastrzeżeniem ich przyjęcia przez Radę).

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek ustawodawczy stanowi część środków zapowiedzianych przez Komisję w komunikacie (2010) 367 z dnia 30 czerwca 2010 r., w którym Komisja dalej rozwinęła koncepcje polityki zawarte w komunikacie COM(2010) 250 z dnia 12 maja 2010 r., opierając się między innymi na kierunkach polityki uzgodnionych przez Radę Europejską w dniu 17 czerwca 2010 r.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Koordinacja polityki gospodarczej państw członkowskich należy do kompetencji UE określonych w Tytule VIII (polityka gospodarcza i pieniężna) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Dotychczasowe doświadczenia pokazały, że koordynacja polityki gospodarczej wymaga wzmocnienia oraz że w szczególności należy wzmocnić część prewencyjną i część naprawczą paktu stabilności i wzrostu.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wniosek ustawodawczy stanowi część kompleksowego pakietu reform gospodarczych przedstawionych w komunikacie (2010) 367 z dnia 30 czerwca 2010 r.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

– Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁸

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

– agencjom wykonawczym

– organom utworzonym przez Wspólnoty⁹

– krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

⁸ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁹ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

– osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

--

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Nie dotyczy

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Nie dotyczy

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Nie dotyczy

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Wniosek ustawodawczy nie wymaga żadnych dodatkowych zasobów ludzkich ani finansowych.

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Liczba [treść]	ZRÓŻNICOWANE /NIEZRÓŻNICOWANE ¹⁰	państw EFTA ¹¹	krajów kandydujących ¹²	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	ZRÓŻNICOWANE /NIEZRÓŻNICOWANE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje: Brak

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Liczba [treść]	ZRÓŻNICOWANE /NIEZRÓŻNICOWANE	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

¹⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

¹¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

¹² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Liczba	[treść
--	--------	--------------

Dyrekcja Generalna: <.....>			Rok N ¹³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1)	Nie dotyczy							
	Środki płatności	(2)								
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1a)	Nie dotyczy							
	Środki płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹⁴			Nie dotyczy							
Numer pozycji w budżecie		(3)								
OGÓŁEM środki dla dyrekcji	Środki na zobowiązania	=1+1a+3								

¹³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

¹⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

generalnej <....>	Środki na płatności	=2+2a +3									
--------------------------------	---------------------	-------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)									
	Środki na płatności	(5)									
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓLEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6									
	Środki na płatności	=5+ 6									

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednej pozycji w budżecie:

• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)									
	Środki na płatności	(5)									
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6									
	Środki na płatności	=5+ 6									

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 <.....> wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ¹⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5	Środki na zobowiązania								

¹⁵ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

<...> wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności								
------------------------------------	---------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM	
	REALIZACJA																	
	↓	Rodzaj ¹⁶	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ¹⁷ ...																		
Realizacja																		
Realizacja																		
Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		

¹⁶ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
¹⁷ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 2 - suma częstkowa																		
KOSZT OGÓLEM																		

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ¹⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓLE M
--	---------------------	---------	---------	---------	--	--------------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

Poza DZIAŁEM 5¹⁹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

OGÓLEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

¹⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

¹⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub przynajmniej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)²⁰							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ²¹	w centrali ²²						
	w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM							

²⁰ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert, AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy;

²¹ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”)

²² Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych²³

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

²³ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ finansowy na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁴					...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

²⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.